ZAATIKOVÉ A MEZISTŘEŠNÍ ŽLABY

Libor Spáčil | technik pro pobočky Olomouc a Šumperk
libor.spacil@dek-cz.com | 737 281 218

Navrhnout dlouhodobě funkční zaatikový žlab ve všech souvislostech není vůbec jednoduché. Často se setkáváme s případy, kdy se to nepovedlo. Často se také potvrzuje správnost doporučení norem ČSN 73 1901:2011 *Navrhování střech* i ČSN 73 3610:2008 *Navrhování klempířských konstrukcí* neizolovat zaatikové žlaby klempířskou konstrukcí, ale povlakem. Řešení hydroizolační funkce je však jen jedním z mnoha úkolů projektanta. V konkrétním případě jedné stavby z okolí Olomouce se ani na dva pokusy nepodařilo vše zcela správně vyřešit.

Spád jedné ze střešních ploch novostavby „přilepené“ ke stávajícímu sousednímu objektu směřuje k tomuto objektu. K odvodnění bylo nezbytné použít žlab umístěný do průniku střešní plochy s rovinou fasády sousedního domu, takže zaatikový žlab jak vyšitý. První pokus skončil masivním promočením obvodové stěny novostavby a pytli vody v DHV zavěšené na krokvích /obr. 01, 02/. Zateklo i do stěn sousedního domu.

Žlab byl vyložen hliníkovým lakovaným plechem /obr. 03/. Většina délky žlabu byla vyložena jedním pásem plechu, konec byl nastavovaný. Způsob provedení

01

02

03

04

čel žlabu a připevnění žlabu k souvisejícím konstrukcím vyvolávají otázku, zda se vůbec jedná o klempířskou konstrukci /obr. 04/. Problémy se zatékáním byly tak veliké, že zastínily mnohé další, z hlediska dlouhodobého fungování střechy neméně významné. DHV nebyla odvodněna. S vadným detailem ukončení DHV v oblasti žlabu souvisí i skutečnost, že vzduchová vrstva pod krytinou nebyla větraná. Protože bylo třeba žlab kvůli zatékání provést ještě před dokončením stavby zcela znovu, neověřila se trvanlivost nosného bednění žlabu, pod kterým nebylo větrání, a navíc pod něj vyúsťovaly dutiny cihelného obvodového zdiva. Je jen malá naděje, že proudění vlhkého vzduchu dutinami cihel bude zcela přerušeno věncem a maltovanými spárami.

O trvanlivosti nosného bednění žlabu bez větrání pod ním se budeme moci přesvědčit na výsledku druhého pokusu. Při něm se realizovala povlaková hydroizolace žlabu, zřídilo se větrání pod krytinou a odvodnění DHV /obr. 05 až 08/. Dutina pod bedněním žlabu však zůstala nevětraná. Na fotografiích zespodu je střecha bez vrstev potřebných pro obytné podkroví. Obáváme se, že po dokončení těchto vrstev a uvedení podkroví do provozu bude bednění namáháno nadměrnou vlhkostí a jeho trvanlivost bude nevalná. Je otázka, jak vůbec při daném uspořádání objektů větrání zajistit. Fasáda staršího objektu je hotová a těžko do ní zasahovat, když patří jinému majiteli. Zbývá pak jen podélné větrání, a je možné, že nebude dostatečně účinné. Další možnost by bylo možné brát v úvahu, pokud by objekt byl teprve ve fázi projektu a rozhodování o koncepci střešní konstrukce. Zřejmě by větší šanci na trvanlivost měl zaatikový žlab na skladbě nad krokvemi, samozřejmě za předpokladu správného komplexního řešení detailu průniku střechy a obvodové stěny.

05

06

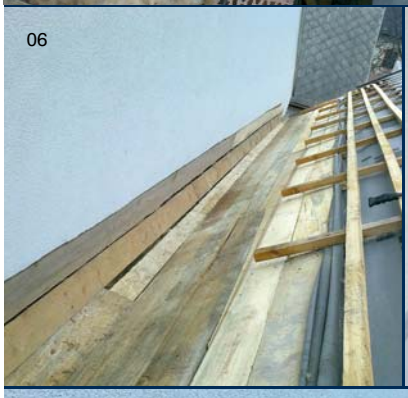

07

08